

Katalog Dobry Praktyk

Akademia Parku Dzieje

Akademia Parku Dzieje 2022-2024- Wzmacniamy Wolontariat

Wstęp

Dzięki dofinansowaniu z programu Narodowego Instytutu Wolności – Nowe Fio, Stowarzyszenie Dzieje mogło realizować w 2022 r. projekt pn. *Akademia Parku Dzieje- Wzmacniamy Wolontariat*. W ramach projektu przygotowano i przeprowadzono autorskie warsztaty umiejętności. Doświadczeniami z realizacji dzielimy się z Państwem w ramach Katalogu Dobrych Praktyk.

Rekrutacja

Stowarzyszenie wielokrotnie we wcześniejszych latach przygotowywało przedsięwzięcia do których zapraszani byli uczestnicy zarówno z wewnątrz jak i zewnątrz organizacji. Przykładem takich działań były choćby poprzednie doświadczenia Stowarzyszenia z organizacją warsztatów rozwijających umiejętności uczestników. Przygotowując się do zorganizowania obecnej edycji Akademii założono, że najwłaściwszym momentem na rozpoczęcie działań mających zachęcić przyszłych uczestników do udziału będzie czas widowisk historycznych lub innych wydarzeń kulturalnych, w które przyszli uczestnicy Akademii angażowali się latem 2022. Taki czas prowadzenia działań rekrutacyjnych niezwykle sprzyjał podejmowaniu przez uczestników decyzji o przystąpieniu do projektu. Jak wynika, z rozmów ewaluacyjnych przeprowadzanych z uczestnikami, satysfakcja odczuwana przez nich w trakcie brania udziału w wydarzeniach kulturalnych wytwarzała u nich rodzaj pewnego rodzaju wewnętrznego przynaglenia, motywacji do doskonalenia się w samorozwoju – w dziedzinie, która w ich ocenie jest ważna także dla dalszego rozwoju inicjatywy, w której brali udział. Ważnym czynnikiem wpływającym na były także względy relacji międzyludzkich. Wśród uczestników mocno zaangażowanych we wspólne działo dało się zaobserwować powstanie silnych relacji koleżeńskich. Odpowiadając na pytanie dotyczące motywacji udziału w Akademii znaczna część uczestników odpowiadała, że ważne dla nich była możliwość spotykania ważnych dla nich osób i dalszej współpracy ze znajomymi z okresu letnich wydarzeń kulturalnych. Działania rekrutacyjne w obecnym sezonie zakończyły się sukcesem frekwencyjnym. Do udziału zgłosiło się ponad 70 uczestniczek i uczestników co jest najlepszym wynikiem w dotychczasowych działaniach związanych z organizacją warsztatów umiejętności.

Uczestnictwo w wydarzeniach kulturalnych

Jednym z głównych założeń realizowanego projektu jest zachęcenie jego uczestników do udziału w wydarzeniach kulturalnych. Uczestnictwo rozumiane jako zaangażowanie się w organizację takich wydarzeń. W ramach projektu nasi uczestnicy wzięli udział we flagowym wydarzeniu organizowanym przez Stowarzyszenie Dzieje czyli nocnym widowisku „Orzeł i Krzyż”. Do ich podstawowych obowiązków należało:

- a) Uczestnictwo w próbach generalnych do widowisk,
- b) Udział w widowiskach jako aktor lub wsparcie organizacyjne.

Obie aktywności wykonywane były w formie wolontariatu. Uczestnicy w większości wzięli udział w 8 przedstawieniach na co poświęcili około 40 godzin, plus dodatkowy czas na próby. W ramach projektu możliwe było zorganizowanie zaopatrzenia socjalnego kulis co zostało bardzo dobrze odebrane przez uczestników. Korzystając z możliwości zapewnionych przez projekt uczestnicy wraz z koordynatorami podjęli się przygotowania dodatkowych animacji integracyjnych np. dni tematycznych związanych z poczęstunkiem. Dzięki zaangażowaniu uczestników tegoroczny sezon widowisk był rekordowy pod względem liczby wolontariuszy aktorów biorących udział w pojedynczym widowisku – każdorazowo było to ponad 200 grających. Warto podkreślić, że w tym sezonie rekordowa była frekwencja wolontariuszy na poszczególnych spektaklach.

Warsztaty

Zasadniczym elementem Akademii Parku Dzieje są warsztaty umiejętności. Realizowane były w specjalności:

- akrobatyki,
- aktorstwa,
- fechtunku,
- krawiectwa,
- rekwizytów
- tańca.

Dodatkowo przeprowadzono warsztaty związane z tematyką organizowania wydarzeń kulturalny.

Warsztaty aktorskie, fechtunku i taneczne zorganizowano w formule zblokowanych zajęć. Odbływały się one w te same dni i w tym samym miejscu. Dzięki temu możliwa był integracja uczestników którzy spotykali się na wspólnych przerwach i posiłkach. Warsztaty akrobatyki, krawiectwa i rekwizytorskie odbywały się w miejscach do tego przeznaczonych: specjalnej sali treningowej oraz pracowniach rekwizytorskich i tanecznych Stowarzyszenia Dzieje.

Poniżej prezentujemy podsumowanie przeprowadzonych warsztatów.

Warsztaty Akrobatyczne

Założenia merytoryczne Głównym założeniem warsztatów było przeprowadzenie zajęć akrobatycznych przez instruktorów akrobatyki i gimnastyki artystycznej w celu zdobycia i rozwinięcia przez uczestników określonych umiejętności gimnastycznych. W ramach warsztatów uczestnicy przygotowywali układy akrobatyczne, które będą mogły zostać zaprezentowane w trakcie wydarzeń kulturalnych np.: w trakcie widowisk historycznych w Parku Dzieje oraz podczas Gali Akademii Parku Dzieje. Zajęcia były przygotowane i prowadzone przez zawodowych instruktorów akrobatyki współpracujących w poprzednich latach ze Stowarzyszeniem Dzieje przy powstawaniu widowisk.

Środki realizacji Do przeprowadzania zajęć z akrobatyki niezbędna jest sala do ćwiczeń wyposażona w odpowiednie sprzęty gimnastyczne (wyskoknie, trampoliny, kilkanaście chust wertykalnych/szarf, dmuchane ścieki gimnastyczne i materace oraz pojedyncze przyrządy cyrkowe). Z uwagi na potrzebny sprzęt akrobatyczny oraz bezpieczeństwo w korzystaniu z przyrządów, zajęcia odbywały się w profesjonalnie wyposażonej szkole akrobatyki w Poznaniu. Lokalizacja szkoły wymagała dojazdów uczestników na miejsce zajęć, więc do tego celu wynajmowano bus.

Zajęcia

Organizacja zajęć.

W pierwszej fazie warsztatów każdych zajęć realizowano zajęcia „ogólnorozwojowe” (ćwiczenia rozciągające oraz rozgrzewka z elementami gimnastyki). W drugiej części zajęć uczestnicy doskonalili swoje umiejętności akrobatyczne w podgrupach: część osób ćwiczyła pozycje na szarfach, część doskonalila wyskoki z batut, przewroty itp. Zajęcia zawsze kończyły się rozciąganiem mięśni.

W drugiej fazie warsztatów po godzinnej rozgrzewce grupy przygotowywały układy akrobatyczne opracowane przez instruktorów.

Sukcesy organizacyjne / problemy organizacyjne

Po stronie *sukcesów organizacyjnych* w pierwszej kolejności należy zaliczyć frekwencje uczestników (pomimo wczesnych godzin rannych w soboty) i w większości przypadków odpowiednie zaangażowanie w zajęcia. Sukcesem jest również możliwość współpracy z jedną z najlepszych szkół akrobatyki w Poznaniu.

Do *problemów organizacyjnych* zaliczam trudności w doborze terminów zajęć tak, by pasowały większości. Uczestnikami są młodzi, aktywni ludzie, którzy angażują się w dodatkowo w inne aktywności (turnieje sportowe, koncerty chóralne, występy w szkole baletowej, warsztaty taneczne czy wyjazdy harcerskie) co utrudnia znalezienie wspólnej daty na zajęcia. Wyzwaniem były również wczesne godziny ranne, które były konieczne, gdyż dawały większą możliwość wpasowania się z pozostałe plany uczestników.

Uczestnicy

Charakterystyka grup.

W grupie sobotniej, mieszanej ćwiczyło jednorazowo ciwcyło ok. 20 osób w różnym wieku (od 7 do 40 lat). W warsztatach biorą udział również 3 rodziny (jedna mama z 2 dziećmi, jedna mama z 3 dziećmi, rodzeństwo i 1 tata z córką). Obecność na zajęciach rodziców małych, bardzo aktywnych dzieci pomaga w pilnowaniu ogólnego porządku (co jest wymagane by zachować bezpieczeństwo).

W większości bardzo angażowali się w zajęcia i wykonywali zalecane im zadania.

W grupie środowe, męskiej ćwiczyli chłopcy w wieku licealnym. Chłopcy bardzo dobrze radzili sobie nawet z bardziej zaawansowanymi zadaniami.

Spostrzeżenia instruktora dotyczące rozwoju uczestników podczas zajęć:

Większość uczestników bardzo się stara i przekracza swoje ograniczenia np. związane z lękiem przed zrobieniem jakiegoś ćwiczenia. Uczestnicy chcą się uczyć i rozwijać. Pojedyncze przypadki (szczególnie mniejsze dzieci) lepiej czują się w czasie „swobodnych zabaw gimnastycznych”, ale ostatecznie biorą aktywny udział w zajęciach.

Uczestnicy w różnym stopniu opanowują nowe umiejętności, ale zdecydowanie rozwijają dotychczasowe.

Spostrzeżenia instruktora oraz opiekuna dotyczące relacji w grupie.

Pomimo tego, że grupa warsztatowa jest duża oraz z dużą rozpiętością wiekową, to jest bardzo zintegrowana. Uczestnicy wspierają się i pomagają sobie.

Ewaluacja - Propozycje dalszego rozwoju warsztatów

By szkoleni akrobaci mogli rozwijać się i przygotowywać coraz ciekawsze układy akrobatyczne oraz tańce na szarfach potrzebują systematycznych ćwiczeń gimnastycznych trwających aż do sezonu Wydarzeń kulturalnych, które ich doskonalą, ale które również utrzymują organizm w odpowiedniej kondycji.

Warsztaty Aktorskie

Założenia merytoryczne

Celem jest ułatwienie ich uczestnikom odkrycia własnych zdolności scenicznych i pomoc w samorealizacji. To z kolei powinno ułatwić im późniejsze angażowanie się w wydarzenia kulturalne organizowane przez Stowarzyszenie Dzieje.

W warsztatach stawiamy przede wszystkim na miłą atmosferę i dobrą zabawę, bo wierzymy, że to właśnie one otwierają uczestników na spontaniczne działania i zachęcają do poszukiwania własnej autentyczności i nowych form ekspresji.

Biorąc pod uwagę fakt, że wszyscy uczestnicy są „aktorskimi amatorami”, zakres programu warsztatów oraz środki do ich realizacji muszą odpowiadać ich potrzebom. Instruktorzy i uczestnicy uzgodnili, że podczas warsztatów nie będziemy krytykantami, nie będziemy wyśmiewać „potknięć”, a starać się wzajemnie pomagać, dawać wskazówki, ulepszać to co robimy. Jedyna dopuszczalna krytyka musi wskazywać lepsze rozwiązania

Środki realizacji

Spotkania uczestników, zgodnie z założonym planem, odbywały się w soboty od września do listopada.

Do przeprowadzania warsztatów konieczna była sala wynajęta od miejscowego ośrodka kultury, przygotowana przez Organizatora, która spełnia wymogi niezbędne do realizacji programu Warsztatów. Sala wyposażona jest w ekran, rzutnik, rolety zaciemniające oraz odpowiednią ilość siedzisk. Powierzchnia umożliwia prowadzenie zajęć ruchowych. Sprzęt nagłaśniający wypożyczono od instruktora. Instruktor zapewniał wszystkie materiały drukowane dla uczestników.

Zajęcia

Organizacja zajęć.

Podczas pierwszych zajęć zadania uczestników dotyczyło oceny poziomu gotowości do wystąpień publicznych. Weryfikowano to na podstawie publicznej autoprezentacji uczestników.

Zarówno w ramach pierwszych jak i kolejnych warsztatów uczestnicy mieli okazję zapoznać się z tematyką dotyczącą dykcji i emisji, intonacji, impostacji, ruchu scenicznego, improwizacji. Uczestnicy brali udział specjalnych ćwiczeniach artykulacji głosu, pantomimy, wyrażania emocji, tworzenia własnych tekstów. Dla właściwego przebiegu zajęć konieczne było również zaangażowanie uczestników pomiędzy warsztatami. Musieli oni realizować zadania związane z nauką na pamięć tekstów niezbędnych prowadzenia kolejnych zajęć.

W trakcie warsztatów aktorskich oprócz rozwijania umiejętności przygotowywano również uczestników pod konkretne elementy wydarzeń kulturalnych organizowanych przez Stowarzyszenia, a także do prezentacji umiejętności podczas gali.

Sukcesy / problemy organizacyjne:

Założone cele warsztatów zostały osiągnięte. Udało się wypracować miłą i przyjazną atmosferę. Uczestnicy są coraz bardziej otwarci i zaczynają samodzielnie tworzyć bardzo interesujące interpretacje. Zdecydowana większość bardzo przykłada się do realizacji postawionych im zadań. Ważne jest, że uczestnicy sumiennie ćwiczą również w domu. Warto podkreślić w tym miejscu są informacje przekazane przez dwójkę spośród uczestników warsztatów, którzy w ostatnim czasie poinformowali o swoich sukcesach artystycznych w konkursach i wydarzeniach zewnętrznych. Podkreślali oni wpływ uczestnictwa w warsztatach na osiągnięcie tych sukcesów.

Do *problemów organizacyjnych* zaliczyć można trudności dotyczące komunikacji związanej z wyminą informacji pomiędzy uczestnikami i instruktorami w okresach pomiędzy poszczególnymi warsztatami.

Uczestnicy

Charakterystyka grup / Spostrzeżenia instruktora dotyczące rozwoju uczestników podczas zajęć:

Pierwsza to osoby, którym wyraźnie zależy na szlifowaniu umiejętności. Wykorzystując wiedzę z naszych spotkań oraz wspierając się innymi źródłami, starają się jak najlepiej interpretować zadane do przygotowania teksty. Widać u nich zapał i dążenie do uzyskania poziomu umożliwiającego wejście grupy występującej w Biesiadzie. Są coraz bardziej otwarci i swobodni podczas swoich warsztatowych występów. Druga grupa to chyba osoby, które może „chciałyby, a boją się”. Próbują i są szanse, że w sporym zakresie to im się uda.

Spostrzeżenia instruktora / organizatora relacji w grupie.

Co już podkreślono wyżej, w grupie udało wytworzyć się odpowiednie relacje pomiędzy uczestnikami. Przede wszystkim zwiększył się poziom otwartości. Ciekawe i warte obserwacji są relacje pomiędzy uczestnikami będącymi w różnym wieku, a także uczestników, którzy uczestniczą w zajęciach rodzinie (mama z dwójką synów).

Ewaluacja -Propozycje dalszego rozwoju warsztatów

Wraz ze zbliżającym się sezonem wydarzeń kulturalnych, konieczne jest zapewnienie kontynuacji warsztatów, przy czym w kolejnym semestrze bardziej należy się skupić nad szczegółami wynikającymi ze scenariuszy przygotowywanych spektakli. Należy rozważyć możliwości i sposoby na rozszerzenie ilości uczestników biorących udział w warsztatach (o osoby, które docelowo wystąpią w spektaklach).

Warsztaty Fechtunku

Założenia merytoryczne Utrwalenie podstawowych kroków, zastón i ataków fechtunku scenicznego. Nabycie przez uczestników umiejętności kreacji własnych układów scenicznych i elastyczności w ich wykonywaniu. Nauka wyrażania ciałem autentycznych reakcji, na zranienie, uderzenie, kontrolowany upadek.

Środki realizacji Do przeprowadzania zajęć z fechtunku konieczne było zapewnienie odpowiedniej Sali gimnastycznej z materacami, a także imitacji białej broni. Podstawą tworzenia nowych układów było doświadczenie instruktora warsztatów zdobyte podczas pokazów walki i w trakcie ujęć kaskaderskich realizacjach filmowych.

Zajęcia Organizacja zajęć.

W pierwszej fazie warsztatów prowadzona była rozgrzewka ogólnorozwojowa. W kolejne części warsztatów utrwalano podstawowe ruchy wykonywane podczas fechtunku. Najwięcej czasu poświęcano na organizację i naukę układów scenicznych. Wielokrotnie i w różnych ustawieniach powtarzano poszczególne układy analizując przy tym efekt pracy na nagraniach. Następnie wprowadzano poprawki.

Sukcesy organizacyjne / problemy organizacyjne

Sukcesem jest nabycie przez uczestników umiejętności kreacji własnych układów oraz początki elastycznego reagowania na błędy w odtwarzanych układach. .

Do *problemów organizacyjnych* zaliczam trudności związane z zauważalnymi zmianami w poziomie frekwencji.

Uczestnicy

Charakterystyka grup.

Grupa składa się z uczestników w od nastolatków do osób około 50 roku życia. Uczestnicy charakteryzowali się wystarczającą sprawnością fizyczną, a niektóre osoby nawet bardzo dobrą. Uczestnicy byli zdeterminowani do ćwiczeń i jak najlepszego wykorzystania czasu warsztatów.

Spostrzeżenia instruktora dotyczące rozwoju uczestników podczas zajęć:

Najważniejszą zaletą osób uczestniczących w zajęciach było chęć przekraczania własnych ograniczeń. U wszystkich uczestników widocznych był postęp w umiejętnościach. Z zadowoleniem należy przyjąć występowanie wśród uczestników reakcji następujących po dostrzeżeniu jakichś błędów w wykonywanych czynnościach - natychmiastowa chęć ich poprawy. uczestników bardzo się stara i przekracza swoje ograniczenia np. związane z lękiem przed zrobieniem jakiegoś ćwiczenia.

Spostrzeżenia instruktora oraz opiekuna dotyczące relacji w grupie.

Grupa była bardzo zintegrowana co ułatwiało prowadzącemu stosowanie rotacji pomiędzy walczącymi partnerami, a tym samym zwiększanie potencjalnej liczby przygotowanych układów. Wśród grupy można było zaobserwować relacje koleżeńskie.

Ewaluacja - Propozycje dalszego rozwoju warsztatów

Konieczne jest kontynuowanie zajęć ale także podjęcie prób w kierunku zwiększenia liczby uczestników i ustabilizowania jej na stabilnym poziomie. Należy rozważyć możliwość nauki układów z innymi rodzajami broni.

Warsztaty Krawieckie

Założenia merytoryczne Warsztaty powstały i są prowadzone w kilku zasadniczych intencjach.

Pierwsza to przekazanie uczestnikom wiedzy dotyczącej szycia, konstrukcji ubioru historycznego, który wykorzystujemy w wydarzeniach kulturalnych organizowanych przez Stowarzyszenie. Kolejna intencja to zapoznanie z maszynami i urządzeniami koniecznymi w tym procesie. Wśród tematów warsztatów poruszono również kwestie materiałowstwa co jest absolutnie konieczne, szczególnie w kostiumach historycznych. Uczestnikom przedstawia się również zagadnienie podstaw konstrukcji - połączenie typowo historycznego kroju z wymogami współczesnej wygody użycia.

Druga, to uświadomienie poprzez osobisty udział w procesie procesu twórczego kostiumów, z których uczestnicy warsztatów korzystają w widowisku. Uczestnicy osobiście doświadczają jak pracochłonny i czasochłonny jest to proces. Skutkuje to wzrostem świadomości i poszanowania kostiumów które potem używane są w wydarzeniach kulturalnych.

Trzecia intencja - najbardziej przyszłościowa. Próba przygotowanie osób, które w przyszłości będą w stanie przejąć odpowiedzialność za proces twórczy, ale i zarządzanie kostiumami po osobach obecnie odpowiedzialnych za te zagadnienia.

Środki realizacji

Pomieszczenie dostosowane do pracy przy maszynie krawieckiej, ogrzewane, dobrze oświetlone i wyposażone w niezbędny sprzęt. Maszyny krawieckie, stół do krojenia, prasownice, manekiny, tkaniny, dodatki krawieckie.

Zajęcia

Organizacja zajęć.

Zajęcia w pracowni krawieckiej nie posiadają sztywnego kanonu ich prowadzenia. Wynika to z etapowość szycia, który rzadko daje się zamknąć w jednych zajęciach. Przykład:

W trakcie wykonania jednego stroju konieczne wykonujemy następujące czynności:

- konstrukcja wykroju na papierze,
- wycinamy,
- dokonujemy wyboru tkaniny i optymalnego ułożenia mustra wykroju na tkaninie co umożliwi nam oszczędne, a zarazem zgodne z zasadami krawiectwa wykorzystanie tkaniny,
- kroimy,
- obrębiamy,
- wykonujemy szwy pomocnicze,
- zeszywamy zgodnie z kolejnością technologiczną,
- wykańczamy, w tym przypadku wciągamy gumy w pasie i nogawkach,

Jak widać wieloetapowość wymusza podział pracy między zajęciami.

Sukcesem jest to co udaje się nam stworzyć.

Praktycznie wszystko co zakładamy jako instruktorzy do realizacji powstaje dzięki pracy kursantów.

Sukcesy organizacyjne / problemy organizacyjne

Sukcesem jest to że udało się stworzyć wszystkie złożone projekty kostiumów.

Uczestnicy

Charakterystyka grup / Spostrzeżenia instruktora dotyczące rozwoju uczestników podczas zajęć / Spostrzeżenia instruktora oraz opiekuna dotyczące relacji w grupie.

Grupy w ramach zajęć są różnorodne pod każdym względem. Grupa dziecięca to dwie dziewczynki. Czwarta i druga klasa szkoły podstawowej. Starsza samodzielna i bardzo chętna do pracy. Młodsza równie chętna lecz szybko się nudząca co jest wyzwaniem dla prowadzącego - żeby dzieci nie zniechęcić a jednak zrobić co mamy w planach.

Grupa początkująca czteroosobowa, trzy kobiety i mężczyzna. Bardzo pojętna grupa, choć różnorodna pod każdym względem. Każdy pracuje w swoim tempie, choć widać też chęć do wzajemnej pomocy. Zaangażowanie widać, ale i słychać w prowadzonych rozmowach.

Grupa zaawansowana. Żyły ze sobą uczestniczki, które świetnie się uzupełniają często będąc pomocą dla dzieci i grupy początkującej. Często wspierają przy projektach, w których realizujemy dużą ilość sztuk np. uszy dla myszy, potrzeba ich ponad 80 sztuk a każde ich składa się z trzech części. Dla dzieci które realizowały zadanie to duże wyzwanie, z pomocą koleżanek które przychodzą zaraz po dzieciach dały radę.

Atmosfera we wszystkich grupach bardzo dobra, choć różna. Grupa początkowa bardziej skupiona na celu (zdecydowanie młodzi ludzie). Grupa zaawansowana to osoby w wieku 40+ i 50+ i tu atmosfera jest wręcz rodzinna.

Ewaluacja - Propozycje dalszego rozwoju warsztatów

Nastawienie na rozwój zasobów kostiumowych i samowystarczalności w tej dziedzinie przy udziale wolontariuszy wyposażonych w odpowiednią wiedzę i środki. Konieczne są działania w kierunku doposażenia pracowni w kolejne maszyny profesjonalne co spowoduje zdecydowane przyspieszenie procesu szycia.

Warsztaty Rekwizytorskie

Założenia merytoryczne

Warsztaty rekwizytorskie mają w założeniu przygotowanie nowych, atrakcyjnych i wymagających szczególnych efektów rekwizytów do widowiska. Pracujemy nad formami mniejszymi, najczęściej nad elementami dającymi się utrzymać w rękach (np. buńczuki, tarcze, chorągwie, kufle).

Środki realizacji

Zajęcia prowadzone są w nowym, dobrze wyposażonym warsztacie oraz w warsztacie dodatkowym w stodole (tam wykonujemy szlifowanie i cięcie, prace, które kurzą).

Zajęcia

Organizacja zajęć:

Zajęcia trwają 2 godziny i odbywają się w soboty. Każdy uczestnik pracuje nad powierzonym rekwizytem, co zajęcia kontynuuje poprzednio wykonaną pracę, dodaje kolejne elementy.

Na zajęciach zawsze robimy przerwę na porozmawianie, omawiamy, co trzeba zorganizować na kolejne zajęcia, ustalamy potrzeby i planujemy dalsze etapy.

Sukcesy organizacyjne:

Cieszy nas każdy wykonany rekwizyt. Uczestnicy przynoszą do warsztatu wyszperane czy zdobyte elementy, które można wykorzystać do rekwizytów czy ich ozdabiania. Ważną wartością dodaną jest fakt, że nauczyliśmy się wszyscy wykorzystywać materiały odzyskane, dajemy drugie życie przedmiotom, nasi wolontariusze zgłaszają nam, co mają do wydania, a my to przerabiamy na potrzeby rekwizytów (tzw. upcykling).

Problemy organizacyjne:

W tej chwili zaobserwowanym problemem organizacyjnym jest konieczność zawieszania zajęć przy temperaturze poniżej zera. Kontener jest zbyt wychłodzony, nie mamy także toalet.

Uczestnicy

Charakterystyka grup / Spostrzeżenia instruktora dotyczące rozwoju uczestników podczas zajęć / Spostrzeżenia instruktora oraz opiekuna dotyczące relacji w grupie.

Zajęcia prowadzone są w dwóch grupach, z podziałem ze względu na wiek uczestników.

Pierwsza grupa, zaawansowana, starsi uczestnicy zajęć z doświadczeniem w użyciu narzędzi, uczestnicząca wcześniej w warsztatach podobnego typu lub wykonująca podobne zadania w ramach organizacji wydarzeń kulturalnych.

Druga grupa, młodsza, to nowi uczestnicy (6 dzieci), którzy uczą się korzystania z narzędzi. Dla nich ze względu na konieczność dużego nadzoru nad ich pracą w warsztacie zorganizowano w tej edycji zajęcia wprowadzające, naukę obróbki drewna poprzez proste wycinanie, szlifowanie, montaż i malowanie. W kolejnej edycji będą już pracować nad powierzonym rekwizytem.

Spostrzeżenia instruktora dotyczące rozwoju uczestników podczas zajęć:

Są uczestnicy wyróżniający się, którzy identyfikują się z wykonywanymi pracami, obserwują żywotność i trwałość naszej pracy, są niezawodni. Na nich można opierać przyszłość warsztatów ale także upatrywać liderów.

Spostrzeżenia instruktora dotyczące relacji w grupie:

Relacje w grupie są dobre, nie widzimy żadnych napięć ani uprzedzeń.

Ewaluacja - Propozycje dalszego rozwoju warsztatów

Istnienie warsztatów rekwizytorskich jest bardzo cenne, zarówno z uwagi na kształcenie kadr przyszłych wydarzeń kulturalnych jak również dbałość o posiadana bazę rekwizytów.

Widać po tej edycji, że jest duży potencjał w grupie młodszej, choć tutaj nie należy spodziewać się efektów zbyt szybko, tylko kształcić umiejętności techniczne i przywiązywać dzieci do pracy w zespole i uczestnictwa w tworzeniu widowiska od strony technicznej.

Jeżeli chodzi o kilkoro wyróżniających się umiejętnościami uczestników warsztatów, można im nadawać nowe kompetencje, aby podtrzymać ich przywiązanie do udziału w wydarzeniach kulturalnych.

Warsztaty Taneczne

Założenia merytoryczne

Warsztaty taneczne miały dać szansę uczestnikom poznać podstawowych elementów tańców narodowych i ludowych. Warsztaty służyły zarówno zapoznaniu z techniką tańca, ale też genezą i jego charakterem. Założeniem była też nauka nauką kroków. Warsztaty tańca oparte były na metodycznej strukturze ćwiczeń umożliwiających rozbudzenie świadomości ciała, koordynacji ruchowej i wypracowania odpowiedniej jakości stylu poruszania się według określonych zasad, figur, kroków.

Środki realizacji

Aby osiągnąć założone cele, konieczne były następujące środki:

- duża sala – z racji przestrzennego charakteru tańca oraz ilości uczestniczących osób, koniecznym było prowadzenie zajęć na dużej powierzchni, co umożliwiła sala w ośrodku kultury
- głośnik – odpowiedni sprzęt do odtwarzania muzyki zapewnia komfort pracy zarówno dla uczestników, jak i instruktora
- muzyka - utwory, przy których prowadzone były zajęcia są własnością Komisji ds. Tańców Polskich CIOFF® oraz Ośrodka Kultury w Wieliszewie. W celach edukacyjnych podmioty te udostępniają muzykę nieodpłatnie.

Zajęcia

Organizacja zajęć:

Zajęcia prowadzono w dwóch grupach: starszej i młodszej.

Każde zajęcia oparte były na określonym schemacie:

1. Rozgrzewka – gwarantowała przygotowanie ciała do tańca, w tym ustawienie poprawnej sylwetki tancerza
2. (W zajęciach dotyczących Mazura) Port de bras – ćwiczenia na prawidłowe prowadzenie i ustawienia rąk
3. Podstawowe kroki tańców – instruktaż oraz trening kroków podstawowych wykonywanych w miejscu, następnie w przestrzeni,
4. Łączenie kroków w schematy ruchowe,
5. Rozciąganie oraz wyciszenie organizmu.

Dodatkowo podczas zajęć nakreślony został w sposób ustny lub multimedialny zarys historyczny i geneza prezentowanych tańców, jego przemiany w charakterze wykonywania tańca, co w konsekwencji przekłada się na wyraz artystyczny. Zwieńczeniem warsztatów będzie prezentacja tańca w choreografii.

Sukcesy organizacyjne:

Niewątpliwym sukcesem była frekwencja na zajęciach mimo długich odstępów czasu między spotkaniami, a także zaangażowanie uczestników podczas zajęć.

Wszystkie zajęcia prowadzone były planowo, zgodnie z ustaleniami.

Dbłość o jasną komunikację i przekazywanie informacji sprawiły, że warsztaty odbyły się na wysokim poziomie organizacyjnym.

Uczestnicy

Charakterystyka grup / Spostrzeżenia instruktora dotyczące rozwoju uczestników podczas zajęć / Spostrzeżenia instruktora oraz opiekuna dotyczące relacji w grupie.

Warsztaty prowadzone były w 2 grupach. Kryterium przydziału do odpowiedniej grupy był wiek uczestnika.

Finalnie w grupach znalazły się osoby:

- grupa 1 – osoby w wieku do 20 lat
- grupa 2 – osoby w wieku powyżej 30 lat.

Obie grupy charakteryzowały się dużym zaangażowaniem podczas zajęć. Każda grupa została zapoznana z krokami prezentowanych tańców.

Spostrzeżenia instruktora dotyczące rozwoju uczestników podczas zajęć:

W grupie młodszej panowało duże skupienie i mobilizacja. Uczestniczki cechowała wysoka kondycja i plastyka ruchu, co pozwoliło na intensywną formę przekazywania instruktażu. Wspólna nauka, krótkie przerwy, duża liczba powtórzeń, wielokrotne powtarzanie schematów ruchów oraz wzajemna pomoc przyniosły dość szybkie efekty w nauce tańca. Finalnie zarysowały się 3 grupy pod względem umiejętności:

- 1) osoby, które wykonywały kroki z dużą dbałością o postawę i wykończenia,
- 2) osoby, które wykonywały kroki, ale na niskim poziomie jakości
- 3) osoby, które wraz ze zwiększaniem ilości materiału miały coraz większe trudności z opanowaniem kroków.

W grupie 2 bardzo widoczne było zróżnicowanie pod względem umiejętności. Tempo nauki było w tej grupie wolniejsze z uwagi na kondycję i ograniczenia uczestniczek.

Spostrzeżenia instruktora dotyczące relacji w grupie:

W grupie starszej panowały koleżeńskie i swobodne relacje między tancerkami. W grupie starszej uczestniczki były zmobilizowane do jak najlepszego wykonywania zadań ale nie było wśród nich niezdrowej rywalizacji. Służyły sobie wsparciem,

Ewaluacja - Propozycje dalszego rozwoju warsztatów

Podczas warsztatów uczestnikom została przekazana duża porcja wiedzy i umiejętności dotyczącej techniki tańca mazura. Jednakże, aby zatańczyć na scenie tancerki powinny ugruntować poznane kroki tak, by operować nimi swobodnie, zwracając uwagę na detale i wykończenia, a także uzupełniając je o wyraz artystyczny.

Aby to uzyskać warto prowadzić kolejne semestry spotkań w postaci warsztatów tańca lub regularnych zajęć, które na celu będą mieć:

- utrwalenie kroków podstawowych,
- rozwój umiejętności łączenia różnych kroków mazurowych
- pracę nad detalami i wykończeniem w celu poprawy jakości tańca,
- pracę nad wyrazem artystycznym, uwzględniając postawę i przepływ ruchu rąk,
- wykonywanie schematów ruchowych i choreografii.

Ewaluacja

W związku z działaniami ewaluacyjnymi zdecydowano, że w ramach projektu Akademii Parku Dzieje przeprowadzone zostaną badania jakościowe uczestników mające na celu pomoc w dokonaniu oceny wzrostu poziomu ich kompetencji oraz rozwoju relacji interpersonalnych. W toku badania zadany został szereg pytań, których wyniki prezentujemy w niniejszym opracowaniu.

Uczestnicy warsztatów dokonali oceny wartości czasu poświęconego na udział w warsztatach. 97% z nich oceniło wartość tego czasu pozytywnie. Blisko 75% (w skali 10 -stopniowej) wskazało na krańcowe noty 9 i 10.

Również 97% biorących udział w badaniu stwierdziło, że przeprowadzone warsztaty pomogły im zdobyć nowe kompetencje. Zdecydowanie z takim stwierdzeniem zgodziło się aż 60% ankietowanych. 85% uznało, że nowe kompetencje pomogą im lepiej wypełniać rolę wolontariuszy w wydarzeniach kulturalnych. Ponownie ponad 50 % było zdania, że uczestnictwo w akademii zdecydowanie się do tego przyczyni.

Wszyscy uczestnicy zadeklarowali, że chcieliby kontynuować warsztaty w przyszłości, a ponownie 97% z nich jest gotowe polecić udział w warsztatach innym osobom biorących udział w wydarzeniach kulturalnych – 50 % zdecydowanie.

Uczestnicy poproszeniu o wskazanie jakich umiejętności nabyli wskazywali na: umiejętność improwizacji, wyraźniejsze wystawianie się oraz pokonywanie różnych barier oraz większa pewność siebie, zwiększanie zdolności pamięci, znajomość kroków tańców narodowych, w tym ich nazwy własne, kompleksowa wiedza z zakresu tańca ludowego, umiejętność poruszania się z bronią i umiejętności kaskaderskie, dbanie o detale w poruszaniu się na scenie (chodzi o ruch sceniczny), umiejętności szycia, przygotowania wykrojów, szycie overlokiem, poprawę zdolności manualnych, umiejętności techniczne i stolarskie. W swoich wypowiedziach doceniali atmosferę panującą na warsztatach i podkreślali profesjonalne i oddane podejście instruktorów.

Podsumowując część badania dotyczącego nabytych kompetencji należy uznać, że warsztaty zdecydowanie osiągnęły swój cel związany ze zwiększeniem poziomu umiejętności w zakresie w którym prowadzono szkolenia. Z uwagi na gotowość uczestników do kontynuacji zajęć, w tym także na poziomie bardziej zaawansowanym (90% takich głosów), należy podjąć działania przygotowujące kolejny sezon.

W badaniu zbadano występowanie relacji interpersonalnych. Tylko ¼ uczestników nawiązała takie relacje z mniej niż z 5 osobami. Blisko połowa relacje nawiązało z ponad 15 osobami – uczestnikami warsztatów.

Dla 80% uczestników warsztaty Akademii stały się okazją dla lepszego poznania osób, z którymi spotkały się w letnim sezonie wydarzeń kulturalnych.

Część z uczestników brała udział w warsztatach, które odbywały się w tym samym miejscu i czasie co inne warsztaty, co dawało możliwość pojawienia się relacji wykraczających poza grupy z tego samego warsztatu. 12% oceniło taką formułę negatywnie, ale już 44% bardzo lub zdecydowanie dobrze. Na tej podstawie można wnioskować o występującej wśród uczestników ogromnej chęci budowania relacji w ramach platformy jaką są zajęcia Akademii. Potwierdza to kolejna część badania gdzie ankietowanych proszono o zajęcie stanowiska w zakresie priorytetów uczestnictwa w projekcie. Dla blisko 70% budowanie relacji z innymi uczestnikami warsztatów jest równie ważne jak zdobywanie nowych umiejętności. Dla 1/3 takie relacje są mniej ważne niż kompetencje, jednak dla żadnej z badanych osób nie pozostają bez znaczenia.

Badania dotyczące części relacyjnej potwierdziły przekonania Stowarzyszenia co do konieczności równorzędnego traktowania kwestii relacyjnych i kompetencyjnych w projektach i działaniach podejmowanych w związku z realizacją projektów współpracy z wolontariuszami. Biorąc pod uwagę głosy instruktorów warsztatów, należy dbać o to by przy nakładach i zabiegach o podnoszenie kwalifikacji wolontariuszy, niezwykle dbałość przykładać również do zapewnienia odpowiednich warunków do pielęgnowania relacji, które wytwarzają się pomiędzy uczestnikami.

Zakończenie

W ramach Katalogu... staraliśmy się przedstawić nasze doświadczenia i wnioski związane z organizacją warsztatów, których celem było przygotowanie wolontariuszy do włączenia się w organizację lokalnych wydarzeń kulturalnych. Jako Stowarzyszenie – organizator największych w Polsce widowisk historycznych angażujących corocznie blisko 300 wolontariuszy aktorów – jesteśmy przekonani o konieczności podejmowania działań, których celem będzie wzmacnianie potencjału jaki mają w sobie uczestnicy naszych wydarzeń.